

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 11.00-31
22.04.1994
СОФИЯ

Г.к. Б. Бенев
22.04.94 г.

ДО

1009
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Конституционният съд е изпратил допълнително уточнение от народните представители във връзка с Конституционно дело № 4 от 1994 година.

1. Считаме, че искането за "обявяване на противоконституционни на всички норми на Закона за ловното стопанство, свързани с държавно общественото начало..." не е от компетентността на Конституционния съд. Както е имал неведнъж случай да подчертае с константната си практика: "след като се касае за заварен закон, Конституционният съд намира, че не са налице условията за упражняването на правомощията му по чл. 149 и сл., и заключи, че не е компетентен да се произнася по исканията за установяване на противоконституционност на заварени закони" /опр. № 5 от 4 юни 1992 г. по к.д. 11/92 г., както и още с определението по к.д. 1/1991 г., а също и определение 7 от 1992 г. по к.д. 17/1992 г./.

Специално по Закона за ловното стопанство, Конституционният съд се е произнесъл с определение 9 от 21 юли 1992 г., отклонявайки искането на 51 народни представители за обявяване противоконституционността на чл. 24, ал. 1 от Закона за ловното стопанство, като недопустимо и е прекратил производството по делото. Поддържайки практиката си, съдиите сочат, че "при противоречие с Конституцията разпоредбите на заварените закони се считат за отменени по силата на непосредственото й действие /чл. 5, ал. 2/. Ако не са отменени на това основание, тези разпоредби се отменят от Народното събрание /§ 3, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Конституцията/.

2. Министерският съвет неколkokратно е изразявал становище по държавно-общественото начало в Закона за ловното стопанство и по-конкретно по чл. 24, ал. 1. Действително, уместно би било да отпаднат текстове, които създават привилегия за БЛРС, като тази за участието им в комисията при полагане на изпит за ловец, но в случая не може да се приложи прякото действие на Конституцията, защото нормите създават ред и

условия, процедура, и простото им заличаване би довело до блокиране на механизма и празнота в правото, а прибавянето на всички нови дружества ще "допълва" нормите, без законодателна воля за това. Ето защо считаме, че единствения начин за коригиране на съществуващото положение е чрез изменение и допълнение на закона.

За съжаление от 1991 г., откогато се спори по приложението на Закона за ловното стопанство, такъв проект не ни е известно да има. През това време Върховният съд с определение 496 от 1992 г. е оставил без разглеждане жалбата на Съюзния съвет на ловците и риболовците в България, по повод чл.24, ал. 1 от Закона за ловното стопанство, а Министерският съвет е отменил с Решение № 120 от 1992 г. заповедта на председателя на Комитета по горите като незаконосъобразна, тъй като до изменението на Закона за ловното стопанство организациите на ловците не могат да упражняват права на държавата върху ловното стопанство, доколкото такива не са им дадени по закон.

Считаме, че както заради практиката на Конституционния съд, така и заради причини по същество, искането на народните представители за обявяване на противоконституционни текстове на Закона за ловното стопанство следва да се отклонят и демократичните промени да бъдат осъществени чрез закон.

**ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:**

МК/НИ